

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Mamillæ Divinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](#)

amari, ama, Sacra vulnera, seu viuificanda, amoris mirificae haec pollent virtute. Quapropter breves.

I Cor. 12.

Christus: Cum exaltatus fuero a terra, & Concedera omnia traham ad me ipsum, nimis irum, virtutis quae meorum coquas animas in fonsiculis ammiratae.

Attrahet corda nostra, ut ea inflammet: ardeamus in nostra peccata, ut destituat; arsumus, ut subducatur;

2. **Sacra vulnera non attrahunt solum, sed terpenient.**

2. Cor. 5. quoniam si unus pro omnibus mortuus est: ergo omnia sunt: ut et qui vivunt, nam non sibi vivunt, quem pro ipsis mortuus est. Ut gerat, ut vivat: 1. Renera & mors Christi, iacuit Apostolus. Tis tempore pro omnibus mortuus est, aequum est, ut omnes resurrecantur & Christo. Sibi deficere, & in se Christo, qui hoc animo bene perpendit, qui hoc confidit, hoc estimare nouit; is percipit attractiorem rationem & probat violentiam & virtutem illam atraficiam. P.

3. Vim atrafendi sacrum vulnerum mormonis solabundum experti sunt viri sancti; ita namque illustrantur, ut nihil aliud cogitarent, aut agnoscerent. Amabilis Dominicanus totus animo absorberetur in illa Christi: atque beatus Aegydius Franciscanus, trunquidum paradi nomen in e. statu ibat, sic & ales, nomen vulnerum.

CONSIDERATIO VIII.

**Christus
vulneris.**

VULNERA CHRISTI

Mamilla Divina.

1. **C**hristus, seu Mater benevolentissima nutrit Ecclesiam suuissimo lacte benedicta. Christi vulnerum, congregat animas intra pectus suum, & quod suo cibis blanditur, & solatum exhibet. Hoc custos Isa. 66. ministrus, ad opera portabitini, & super genua habens

io Di

efficiuntur. Quomodo si cui Mater blandiatur, ita ego consolaboros. Beata illa anima, quæ quasi infantes fugentes *Iob. I.*
et considera omnem alium Mundum cibum respuant, oculos ad
utrumque obiecta creatæ claudunt, & magnâ au-
toritate involvunt in mamilas vulorum, & inde lac san-
ctissimum exsugunt. Audite hanc D. Bernardi iustitio-
ublem: Si tentationum sentis aculeos, exalatum in ligno *S. Bern. 6.*
(serpentem unum intuere. *S. Juge non tam vulnera, quam pist. 351.*
a sua vera Crucifixi. Non vulnera, sed vulnerum medica-
tione una fugete deoës: non dispositionem mortis, sed ali-
viam sentum vita.

In istam 2. Roga Dominum, ut ubera eius inebrient te in omni Prov. 1.
Est tempore, & in amore eius delecteris ingredi: quia me-
memor erit ubera eius vino consolationum Mundi. Me-
lior Cura, quia durabilior; non deficiunt, sed semper du-
manuant. Meliora, quia puriora, absque admixtione a-
coquicundus. Meliora, quia intimiora: replent conso-
lationem, non corpus duntaxat, sed etiam animam.

*Actract. 5. Prosequitur Divinura oraculum: Et in Ierusalem Isa. 66. ubi
miseris solabimini. Etenim plenitudo gaudii Cœlo proinquit sup. S. Aug.
e illatur, ubi animæ inhabantes semper edunt, credentes in hi-
cœlum. Atque ibi absque timore, bibent summa cum volupta-
tibus. Illic bibere est ipsum gaudere, lactari & amare,
cœlans trunque semper lactantes, quia semper cruent aman-
te & alies.*

CONSIDERATIO IX.

VULNERA VERBI.

Syllogismi Amoris.

*T*ota Summa, & quasi integer Doctrinæ Christianæ
epilogus hæc sola comprehenditur sententiâ, ore
Christi prolatâ: Qui amat animam suam, perdet eam: *& Ioan. 12.*
Hoc est enim animam suam in hoc Mundo, in vitam eternam
non habens: neque intelligi potest absque lumine & Magiste-
rio Diuino.

bb 2

2. Magi-